

L'ESPERANÇA DE VALÈNCIA

Ets ciutadà de València,
alarmat, de sobte et despertes.
La pluja ha inundat la bahía,
el cap ple de preguntes.

Espantada, intentes nedar,
i corrent al vuitè pis has de pujar.
Veus molta aigua a través de la finestra,
i la tempesta no vol marxar.

Tota la gent cridant,
però tu no pots parlar,
L'ansietat et fa tremolar,
això és desesperant.

Cansada, t'adorms
sota la nit estrellada.
29 d'octubre del 2024,
recordem amb tristor la DANA.

Ara els nostres cors s'omplen
de força, esperança i màgia,
esperant amb les mans ben obertes
un refugi, pa eixut i aigua.

Les famílies recorden
les nits solitàries,
que ells desitjaven,
que els nens i nenes tornaran.

València es cura les ferides,
l'aigua ja no fa por.
I totes aquelles vides perdudes,
sempre seran recordades amb amor.